

ZZS ÚK

ZÁCHRANKA

ZPRAVODAJ ZDRAVOTNICKÉ ZÁCHRANNÉ SLUŽBY ÚSTECKÉHO KRAJE

I. ROČNÍK

ČÍSLO 3. | PROSINEC 2020

3 VÝJEZDOVÁ ZÁKLADNA DĚČÍN

K nové základně jsme se posunuli začátkem roku 2004 ...

6 VÁNOCE, VÁNOCE PŘICHÁZEJÍ ... PO ROCE VÁNOCE PŘICHÁZEJÍ.

Jak si předvánoční a vánoční čas užijeme, jak můžeme eliminovat distress máme ve vlastních rukách a vlastních hlavách ...

7 ZÁPISKY Z CEST

Bylo chvíli po poledni, když jsem si při jedné z obhlídek pláže všiml na jejím druhém konci hloučku lidí. „No co,“ řekl jsem si, „moře něco vyplavilo“ ...

Přejeme Vám
i všem Vaším blízkým
příjemné prožití vánočních svátků
a v novém roce pevné zdraví,
mnoho štěstí a spokojenosti.

Ústecký kraj

Z obsahu čísla:

3 VÝJEZDOVÁ ZÁKLADNA DĚČÍN

K nové základně jsme se posunuli začátkem roku 2004, kdy sloučením Zdravotnických záchranných služeb Děčín, Teplice, Žatec a Ústí nad Labem vznikla jedna velká kompaktní příspěvková organizace Zdravotnická záchranná služba Ústeckého kraje ...

6 VÁNOCE, VÁNOCE PŘICHÁZEJÍ ... PO ROCE VÁNOCE PŘICHÁZEJÍ.

Jak si předvánoční a vánoční čas užijeme, jak můžeme eliminovat distres máme ve vlastních rukách a vlastních hlavách ...

7 ZÁPISKY Z CEST

Bylo chvíli po poledni, když jsem si při jedné z obhlídek pláže všiml na jejím druhém konci hloučku lidí. „No co,“ řekl jsem si, „moře něco vyplavilo“ ...

8 KRIZOVÁ PŘIPRAVENOST ZZS ÚSTECKÉHO KRAJE

Podle vývoje a celkové situace kolem pandemie COVID-19 se budou odvíjet i činnosti a realizace akcí v roce 2021. Přesto jsme se v rámci našeho vedení a komunikace s ostatními složkami IZS rozhodli pro standardní plánování akcí na příští rok ...

9 KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ

V rámci záchranářského teambuildingu se uskutečnilo několik soutěžních klání, která do letošní sezony vnesla nový svěží vítr ...

10 NOVÁ VOZIDLA ŠKODA KODIAQ

Posádka RV se dopravuje buď primárně na místo zásahu, nebo dojíždí za posádkami RZP. Systém je více flexibilní a umožňuje efektivnější poskytování přednemocniční neodkladné péče ...

11 E-LEARNING V ZZS ÚK

„COVID-19, nás donutil přestat se scházet, ale neomezil nás v možnosti vzdělávat se!“

Úvodní slovo

Vážené kolegyně, vážení kolegové.

Letošní rok byl pro všechny velmi náročný. A nejen pracovní. Například děti nechodily téměř do školy a domácí výuka prověřila mnohdy psychickou odolnost všech rodičů. Přesto jste to zvládli. Ale nejen to. Prostě pro všechny byl tento rok prokouškou fyzické i psychické odolnosti a především připravenosti bojovat se zákeřnou pandemií.

Vedení naší organizace s podporou našeho zřizovatele, Ústeckého kraje a sponzora Net4Gas pro vás připravilo malý dárek – stolní a nástěnný kalendář ZZS ÚK. Tímto chceme vyjádřit poděkování všem zaměstnancům naší organizace za dosavadní činnost a zejména pracovní nasazení v tomto náročném roce. Právem tak můžete být všichni hrdi na svou práci, která je v současnosti bedlivě sledována a především kladně hodnocena napříč společenským spektrem.

Za vaše pracovní nasazení a obětavost vám všem patří velké díky. Přejeme vám i vašim blízkým krásné a klidné vánoční svátky, do nového roku především pevně zdraví a hodně sil.

MUDr. Ilja Deyl, ředitel, Mgr. Petr Bureš, MBA, náměstek ředitele

Slovo šéfredaktora

Někdo je jen podezřelý, jiní jsou již tzv. potvrzení covidáči, kteří mají zhoršené potíže. Během našeho krátkého rozhovoru jim to opět zvoní a vyrážejí do výjezdu.

Když jsem připravoval vydání tohoto čísla.

Sedím v kanceláři a slyším přes chodbu už poněkolkáté během krátké chvíle zvonění výjezdových vysílaček a telefonů svých kolegů ve službě. Tiskárna už bzučí a vyjíždí informace o výjezdu. Zase pacient s covidem. Kolikátý takový výjezd už dnes jedou? Zvedám se a s rouškou na tváři se jdu podívat na své kolegy na denní místnost. Nikdo tu však není. Na stole nedopitá studená káva a rozjezené jídlo. Za poslední dny a týdny mi to připomíná opakující se stav.

První posádka se vrací asi za hodinu. Jejich kroky vedou do kuchyňky nebo na toaletu. Rychle se napít, vykonat potřebu. Ptám se, jaký byl výjezd? Pacientka s teplotou, kašlem a zhoršením respiračních potíží. Ptám se, jestli byla covidová. Asi ano. V posledních dnech stejný scénář. Někdo je jen podezřelý, jiní jsou již tzv. potvrzení covidáči, kteří mají zhoršené potíže. Během našeho krátkého rozhovoru jim to opět zvoní a vyrážejí do výjezdu.

Odpoledne vidím u některých kolegů již únavu i mírnou rozmrzelost. Jezdí se opravdu hodně. Dýchání v respirátorech, v brýlích nebo v obleku není lehké. Hlavně se nenakazit.

Do toho všeho našeho záchranářského dění vnímám mediální masírování veřejnosti ze všech stran. Televize i internet. Všichni se předhánějí v nejrychlejším poskytování informací o současném stavu. Volná lůžka, úmrtí a všechna ta opatření, která se musí dodržovat. Jsem váš tiskový mluvčí a stejně jako vy dokážu některé tyto informace naštestit filtrovat. Když však poslouchám některé laiky, je to přicházející armagedon, konec světa. Jiní zase všechno popírají, že je to výmysl. Divím se, že jsme se z toho ještě všichni nebláznili.

A tak jsem se začal ptát, co děláte, když nejste v práci? Jak to všechno ještě dáváte a zvládáte? Mnozí z vás už raději ani televizní zpravodajství nesledují, popřípadě jen hlavní večerní zprávy nebo rychle kouknou na internet. Chodíte běhat nebo na procházky se psem, jak se říká, vyčistit si hlavu. Jiní máte ještě další domácí povinnosti. Uvařit, uklidit a udělat s dětmi úkoly, které měly zadané přes online výuku. V televizi stejně pořádně nic nedávají. Super, že jsou další varianty. Shlédnete na oblíbené seriály nebo filmy. Někdo páří počítačové hry, jiní z vás si naopak přečtou dobrou knížku. Nejlepší relax, který prožíváte, je čas se svými blízkými. Přesto u vás vidím již únavu. Pandemie trvá už dlouho a bohužel asi ještě nějakou dobu potrvá.

Jsem rád, když slyším, že se ještě umíte smát, udělat si legraci a nehroutit se z náporu služeb, přesčasů, mnohdy na úkor svého volna. Pro mě jste všichni borci a smekám před vámi všemi.

Prokop Voleník

Šéfredaktor: Prokop Voleník, DiS.;

Redakční rada: MUDr. Ilja Deyl, Mgr. Petr Bureš, MBA, Mgr. et Mgr. Jan Trpišovský, Bc. Lukáš Vais, PhDr. Otakar Fleischmann, PhDr. Mgr. et Mgr. Patrik Christian Cmorej, Ph.D. MHA,

Kontakt: redakce@zssuk.cz,

Předtisková příprava a tisk: Aa Group s. r. o. Most
Zdravotnická záchranná služba Ústeckého kraje, příspěvková organizace,

Sociální péče 799/7A, 400 11 Ústí nad Labem,

Tel: +420 475 234 111, **Fax:** +420 475 234 540,

Email: info@zssuk.cz, **Internet:** www.zssuk.cz

Za obsahovou, jazykovou a stylistickou správnost odpovídá autor.

Výjezdová základna Děčín

K nové základně jsme se posunuli začátkem roku 2004, kdy sloučením Zdravotnických záchranných služeb Děčín, Teplice, Žatec a Ústí nad Labem vznikla jedna velká kompaktní příspěvková organizace Zdravotnická záchranná služba Ústeckého kraje ...

Pokud bych vám měla představit naši výjezdovou základnu v Děčíně, měla bych určitě začít trochou historie.

Záchrannou službu v Děčíně založil v roce 1972 MUDr. Josef Lorenc. V té době byla provozována jako součást Nemocnice s poliklinikou (NsP) Děčín, která tehdy ještě patřila pod Okresní ústav národního zdraví (OÚNZ). Na jejím chodu se podíleli lékaři a zdravotní sestry oborů chirurgie a interna.

Když pak bylo v roce 1982 v nemocnici nově otevřeno oddělení ARO pod vedením MUDr. Josefa Lorence, stala se záchranná služba součástí tohoto oddělení. To už měla čtyři stabilní řidiče a 8 zdravotních sester z anesteziologie pod vedením vrchní sestry Nadi Lapešové. Lékaři se střídali jak z oddělení ARO, z chirurgie, interny a gynekologie. Provoz byl nepřetržitý, posádka byla v té době pouze jedna ve složení lékař, zdravotní sestra a řidič. Zázemí měla v té době záchranná služba ve dvou suterénních místnostech tehdejšího dětského oddělení, kde sídlil službu konající lékař a řidič. Tři sanitní vozy parkovaly ve vedlejších garážích. Zdravotní sestry docházely z ARO.

1. února 1993 se záchranná služba v Děčíně začala pomalu, ale jistě osamostatňovat a již pod vedením nového lékaře MUDr. Luboše Kučery vznikla jako samostatné oddělení Nemocnice Děčín. Stále ještě se sídlem v areálu nemocnice, kde jsme si svépomocí vybudovali nad stávajícími třemi garážemi první vlastní zázemí – tři denní místnosti se sociálním zázemím a skladem zdravotnického materiálu a léků. Pro jednu výjezdovou skupinu malé, ale dostačující.

Když jsme v lednu roku 1999 opouštěli areál Nemocnice Děčín, již jsme byli Zdravotnická záchranná služba okresu Děčín, stále pod vedením MUDr. Luboše Kučery. Přesunuli jsme se do nově vybudovaného centra IZS, které vyrostlo v Provaznické ulici. Prostory tohoto centra, které do dnes patří Hasičskému záchrannému sboru Ústeckého kraje, se staly na dlouho naším zázemím.

V tomto objektu jsme měli denní místnosti, kanceláře, garáže a sklady. Ve druhém patře budovy byl i dispečink pro náš okres, který na lince 155 obsáhl oblast od Dolní Poustevny, Rumburk, přes Českou Kamenici až zpět do Děčína a blízkého okolí. Ten byl společný jak pro nás, tak i pro hasičský záchranný sbor, s jehož posádkami jsme úzce spolupracovali jak na našich výjezdech, tak i mimo ně během našeho působení na centru. Tato nastartovaná vzájemná spolupráce nadále trvá, i když už se s kolegy hasiči nevidáme tak často.

To, že centrum IZS leží v zátopové oblasti, jsme zjistili krátce po nastěhování - 16. 8. 2002. Hladina Labe a Ploučnice (v té chvíli nebylo možné rozpoznat, která je která) vystoupala až do výše 12,16 m a my se museli vystěhovat do provizorních prostor v areálu nemocnice. V objektu byla voda až do výše 1,2 m. Byl zatopen celý suterén objektu a všechny naše přízemní prostory pro výjezdové posádky. Děčín byl vodou rozdělen na dvě části a jediná možná spojovací cesta z části Děčína-Podmokly vedla krkolomnou cestou přes Červený vrch na Tyršův most, který jako jediný byl ještě sjízdný. Posádky jsme měly rozdělené na obou březích Labe tak, abychom zajistili dostupnost naší péče. Zpět jsme se vrátili až po několika měsících, kdy byla provedena kompletní dekontaminace, vysušení a rekonstrukce všech zatopených prostor. **Pokračování na strně 4**

Po této zkušenosti se začalo přemýšlet o změně místa působnosti, tak abychom se při každém větším zvednutí hladiny Labe nebyli nuceni stěhovat. Jako jeden z možných byl vytipován objekt našich bývalých dílen a garáží v Ovocné ulici, který nebyl vodou v roce 2002 nikterak dotčený. K nové základně jsme se posunuli začátkem roku 2004, kdy sloučením Zdravotnických záchranných služeb Děčín, Teplice, Žatec a Ústí nad Labem vznikla jedna velká kompaktní příspěvková organizace Zdravotnic-

ká záchranná služba Ústeckého kraje, se sídlem v Ústí nad Labem, která měla zajistit přednemocniční péči dostupnou, kvalitní a srovnatelnou pro všechny obyvatele Ústeckého kraje. Po odchodu vedoucího lékaře MUDr. Luboše Kučery v červnu roku 2006, se na jeho pozici vystřídala řada zkušených lékařů. V roce 2011 se stal MUDr. Martin Macháč vedoucím lékařem, za jehož vedení jsme se opět v červnu 2013 stěhovali před velkou

vodou. Tehdy hladina Labe dosáhla 10,71 m a našimi provizorními prostory se staly vyklizené prostory městské knihovny.

Po našem návratu do objektu centra IZS už bylo vlastně definitivně rozhodnuto o vybudování naší stávající výjezdové základny v ulici Ovocná v Děčíně 5, kam jsme se přestěhovali v únoru 2015. Naskytly se nám nad-

standardní garážové prostory pro naše sanitní vozy a zázemí pro posádky, které dosud byly jen naším snem.

Abychom ale neměli vše jen malované na růžovo, v roce 2017 bylo rozhodnuto v Děčíně o výstavbě Vilsnické spojky, která měla odklonit z města velkou část dopravy. A tak nás místo vody na dva roky zaplavilo obrovské množství bláta, kamení a stavebních strojů. Mnohdy nebylo jednoduché projet stavenišťem bez újmy na voze. Někdy jsme dokonce ani stavenišťem neprojížděli, protože to nebylo možné a jediný průjezd nám umožnilo OC TESCO přes své skladovací prostory. Vše jsme zvládli a nyní už se snad můžeme z naší výjezdové základny jen obyčejně těšit.

Od roku 1972 jsme ušli dlouhou cestu, vystřídalo se nám mnoho kolegů a kolegyň, z nichž řada už není mezi námi. Zůstaly jen vzpomínky. Od vozů Škoda 1202, 1203, přes Latviji RAF-Tamro, Avii Furgon, Renault Master

jseme se dostali až k vozům Volkswagen Transporter té vyšší třídy. Naše vybavení je nesrovnatelné s tím, s čím jsme před tolika lety začínali. PNP zajišťujeme třemi posádkami, dvěma RZP a jednou RLP, kteří jsou 24 hodin denně připraveni vyjet na zavolání a poskytnout každému bez rozdílu kvalitní přednemocniční péči, nebo se poprat o záchranu lidského života.

Děčín leží v překrásné krajině Česko-Saského Švýcarska, která nabízí svými malebnými kouty a pískovcovými skalami mnoho příležitostí k výletům, procházkám, ale i adrenalinovým zážitkům. Málokdo z vás ale ví, že se tu narodil v roce 1935 a do roku 1946 zde žil pan Gerhard Kugler – iniciátor a zakladatel evropského systému letecké záchranné služby. Tak se přijďte podívat! Jste všichni srdečně zváni.

Janečková Helena, Vedoucí záchranář VZ Děčín

Ája, Barča, Kryštof 15, aneb trochu z historie LZS Ústí nad Labem

Zásahy při povodních, které Ústecký kraj několikrát postihly, byly důkazem účinnosti a využití této speciální techniky.

V tehdejší Československu se o vzniku letecké záchranné služby (LZS) za použití vrtulníku začalo uvažovat již v roce 1977. Přelomem ve vývoji LZS v se stal rok 1985, kdy se československá odborná delegace zúčastnila kongresu leteckých záchranných služeb „AIRMED 85“ ve švýcarském Curychu. Poté byl od 1. dubna 1987 zahájen zkušební provoz vrtulníku na stanovišti v Praze s označením a volacím znakem KRYŠTOF 01. Již o rok později je letecká záchranná služba v Praze zařazena do pravidelného provozu. Do roku 1992 se uváděly do provozu zbývající stanoviště napříč celou republikou. Základny LZS se budovaly při tzv. Územních střediscích záchranné služby v tehdejších krajských městech.

S označením KRYŠTOF 15 vzniklo stanoviště LZS Ústí nad Labem. Provoz byl zahájen v září roku 1991 a první vzlet se uskutečnil 17. září 1991. Stanoviště vzniklo v areálu nemocnice v centru města. Provozní plocha byla betonová, bez osvětlení a bez možnosti hangárování stroje. Veškeré práce kolem vrtulníku Mil-Mi 2, jehož provozovatelem byl státní podnik Slov – Air, probíhaly pod širým nebem. V roce 1992 převzala provoz firma Bel – Air. V roce 1993 vznikem samostatné České republiky převzala službu na této stanici firma Delta – System Air (DSA).

Nejprve DSA létala s vrtulníkem Mil-Mi 2, jehož výkon se postupem času stal pro činnost LZS nedostatečným. Proto byl v roce 1996 na stanici zařazen do provozu stroj francouzské výroby Eurocopter – Aerospatiale AS-355 F2 Ecureuil s imatrikulací OK-AIA. V této době se však činnost posádky LZS značně lišila od současnosti. Práce letové posádky, tedy kapitána vrtulníku, zdravotnické posádky, složené z lékaře a záchranáře, byla do jisté míry oddělena a neprolínala se. To se změnilo až v roce 1999, kdy do platnosti vstoupily nové mezinárodně platné předpisy JAR-OPS upravující pravidla součinnosti jednotlivých členů tzv. posádky HEMS (Helicopter Emergency Medical Services). Ještě před samotnou platností tohoto speciálního předpisu se stanoviště v Ústí nad Labem přestěhovalo na nové místo.

Z centra města do katastru městského obvodu Severní Terasa. Provozní plocha v centru města se stala již značně nevyhovující. Bylo vytipováno nové místo na pozemcích bývalého sokolského hřiště na okraji sídliště. Poloha nového heliportu byla výhodná díky vyšší nadmořské výšce, kdy provoz nebyl tolik omezen častými mlhami v údolí řeky Labe, ale také ke stále se rozšiřujícímu areálu přilehlé Masarykovy nemocnice na Bukově. Nová stanice LZS již disponovala hangárem, osvětleným heliportem se světelnou sestupovou řadou systémem APAPI (Abbreviated Precision

Approach Path Indicator) a kompletním zázemím pro vrtulník i celou posádku. Tato základna splňuje všechny parametry pro činnost LZS a je od té doby bez přerušení v provozu.

Letecká záchranná služba v Ústí nad Labem nadále procházela vývojem, zejména v použití letecké techniky, spolupráce v posádce i v součinnosti s ostatními složkami IZS.

Na stanici se v únoru 2003 zkušebně představil vrtulník Eurocopter EC-135 T1 (OK-DSA), který poté trvale zastával pravidelnou službu na stanici LZS v Ostravě. Do Ústí byl nasazen nový stroj AS-355 N s imatrikulací OK-DSN. Ten v roce 2005 nahradil nový vrtulník Eurocopter EC-135 T2 s imatrikulací OK-DSB. Tento stroj létá na ústecké základně dodnes a splňuje přísné bezpečnostní normy pro provoz LZS stanovené Evropskou unií a agenturou EASA (European Union Aviation Safety Agency).

Složité geografické podmínky Ústeckého kraje, rozvoj turismu ve skalnatých oblastech Českého Švýcarska, Labských pískovců a Krušnohoří s nepřístupným terénem nejen pro pozemní posádky ZZS, mnohdy nevhodné pro přistání vrtulníku, vznikla nutnost dosažení pacienta ve vážném zdravotním stavu za použití speciálních lanových technik. Celý letecký tým se začal této problematice intenzivně věnovat od roku 2006 a začal pravidelný výcvik členů LZS Ústí nad Labem.

Potřeba dosažení pacienta za pomoci slanění přímo z paluby vrtulníku, jeho vyzvednutí na podvěsovém laně, které je zavěšené na nákladovém háku pod trupem, vyvolala potřebu přítomnosti čtvrtého člena posádky – palubního operátora/vysazovače. Tento problém se podařilo vyřešit prostřednictvím začlenění leteckých mechaniků firmy DSA do letové posádky a v následujících letech také se součinností se složkami IZS - Policí ČR, hasičským záchranným sborem a horskou službou.

První ostrý zásah za použití speciálních technik se uskutečnil 9. června v roce 2009 na Pravčické bráně v Českém Švýcarsku, kdy se slaňovalo pro turistku německé národnosti se závažným onemocněním. Jen za jediný rok se za pomoci lanové techniky podařilo pomoci 30-40 pacientům ve vážném stavu.

Zásahy při povodních, které Ústecký kraj několikrát postihly, byly důkazem účinnosti a využití této speciální techniky. Proto každoročně prochází posádky vrtulníku desítkami hodin výcviků a školení.

Na základě výběrového řízení Ministerstva zdravotnictví na provozovatele vrtulníků pro LZS v ČR, bude i nadále společnost DSA i po roce 2020 v Ústí nad Labem provozovat vrtulník dalších 8 let.

Patrik Brichta, DiS.

Vánoce, Vánoce přicházejí ... po roce Vánoce přicházejí.

A je to tu.
„Hurá“ nebo „ach jo“?

Rok uplynul a máme tu advent a Vánoce jsou za dveřmi. Nemálo rodin prožívá zvýšený stres z příprav na Štědrý večer. Lidé jsou často přesvědčeni, že na Vánoce je třeba mít vše uklizené, provoněné, nazdobené, pod stromečkem musí být spousta dárků pro blízké, na stole nepřeborný výběr různých dobrot. Mnozí se na Vánoce těší, mnozí na ně hledí s obavami. Jaké letos budou? Bude možné si je užít v době různých omezení, obav a určité nejistoty tak, jak jsme zvyklí? A co vůbec víme o Vánocích? Předvánoční a vánoční čas mohou lidé prožívat různě, zejména proto, že to není běžný čas, který je spojen s určitou stereotypií. Ve své podstatě může být toto narušení mnohými vnímáno a prožíváno jako nadměrná zátěž psychická i fyzická - tedy stres. Ne vždy se ale jedná o stres škodlivý, negativní (distres). Vždyť máme možnost sice prožít zátěž, ale v podobě hodného stresu (eustresu), kdy jsme schopni si užít vše krásné, co je s Vánoce spojeno a na Ježíška se těšíme...

Jak si předvánoční a vánoční čas užijeme, jak můžeme eliminovat distres máme ve vlastních rukách a vlastních hlavách. Je to naše volba. A pro mnohé to není vlivem současné situace volba jednoduchá. Nemálo lidí prožívá obavu z onemocnění buď sebe nebo blízkých, obavu ze ztráty zaměstnání, má finanční problémy, prožívá pocit osamění, nedostatek společenského kontaktu, negativně prožívá restrikce jako ohrožení své svobody...a co se například zdravotníků týče, ti prožívají zvýšenou únavu fyzickou i psychickou. Normální život je narušen, určitý stereotyp, na který jsme byli zvyklí, vzal za své. Na druhou stranu, jedna z technik, jak eliminovat distres, je změna pohledu na situaci a tím změna našeho chování.

Například vidíme v posledních letech příklon ke konzumnímu způsobu života, tedy k tomu „mít“. A pokud je oslava Vánoc spjata pouze s problémem, co, kolik, za co a kde nakoupit, kdy kvantita (kolik dárků dostaneme) převáží nad kvalitou (jak velkou radost dárek udělá, jak potěší). Pokud nákupní horečka vypukne, jako kdyby o tom, jak kvalitně si můžeme užít a prožít čas vánoční, rozhodovalo „mít“ místo „být“ - . Pak zátěž, kterou si na sebe klademe, je mnohdy vyšší, než jsme schopni unést.

Další zátěží, která na některé působí, je faktor času. Například nestihnou vygruntovat, nestihnou upéci všechno cukroví...Vše se možná nestihne, ale je to nutné? Pod heslem „my, co máme uklizené po celý rok, gruntovat celý byt nemusíme“. Stačí tedy byt upravit, provonět, ozdobit, vytvořit příjemnou slavnostní atmosféru. K tradicím Vánoc patří také bohatý stůl. Ale opravdu musí být všeho tolik, že si přivodíme gastrointestinální problémy?

Vánoce jsou rovněž časem setkávání. Není však jisté, jak to bude s restrikcemi. Lidé tak mohou trpět sociální deprivací, případně emociální deprivací. Čím více však budou vnímat omezení jako problém, tím větší zátěž budou prožívat. A jde skutečně o problém, nebo o přechodné „nepohodlí“, které lze kompenzovat například tím, co nám informační komunikační technologie nabízejí? Jistě je to něco jiného než přímý kontakt, ale nemůže být jedním z pozitivních důsledků to, že si lidé začnou více vážit přímého kontaktu s blízkými, přímé komunikace s nimi, že si více začnou vážit možnosti společně spolu „být a žít“, že si uvědomí, že není tak důležité, kolik času s druhými strávíme, ale jak kvalitně ho strávíme? I z toho důvodu preferuji vyhlásit na vánoční svátky jakési „prázdniny“ na řešení vážných problémů. Ne každý se totiž umí hádat konstruktivně. A pokud se lidé hádají destruktivně, pak může slavnostní atmosféra Vánoc vzít za své.

Pokud tedy chceme distres, který prožíváme, eliminovat, je dobré se adaptovat a akceptovat to, co nemůžeme změnit, provést změnu na straně zátěže (nemusíme dělat vše a my sami) a změnit pohled na věc (soustředit se na pozitivní). Vždyť i krize je pro nás výzvou k tomu, abychom se naučili dělat věci jinak, nově a nakonec i lépe. Co kdybychom se tedy v čase adventu a v čase vánočním alespoň na chvíli zastavili, zapomněli na komerci, která dnešní Vánoce provází, a soustředili se na kouzlo Vánoc, na rodinnou pospolitost, na přátele, věnujeme vzpomínku těm, kteří již s námi nejsou a rozjímejme. Jak řekl moudrý Konfucius: „Všechno má svou krásu, ale ne každý ji vidí“.

Přeji vám krásné vánoční svátky, splnění vašich přání, pohodu, štěstí, zdraví, sílu a moudrost. Přeji vám, ať jste schopni vidět krásu, být i v podobě malých krásných střípků, kterými nás život obklopuje, ať umíte „být“, a dovedete „žít a užívat“ vše krásné, co vám život přináší.

PhDr. Otakar Fleischmann, Ph.D., Psycholog ZZS ÚK

Zápisky z cest

Rhodos opravdu stojí za to. Můžete se na jeho jižním cípu vykoupat ve dvou mořích zároveň.

Zažila to jistě už většina z nás, ráno skončíte svou poslední službu, dorazíte domů, zkontrolujete zabalená zavazadla a odpoledne vyrazíte na letiště, odkud vás večer letadlo přenese na 10 dnů do světa, odkud se nikomu z nás moc vracet nechce. Moje cestovatelská příhoda začala vlastně na chlup stejně. Na letišti Diagoras na Rhodu jsme tehdy dosedli kolem desáté večer a než jsme dorazili do hotelu na východním pobřeží, trvalo to ještě čtyři hodiny, uť.

Hotel, pokoj i veškeré „animační“ zázemí odpovídalo cenovce v cestovní kanceláři, ale popravdě si přiznejme, po celonočním pracovním a následně celodenním dovolenkovém maratonu bychom se všichni smířili i s pryčnou a slavníkem. O to lepší bylo slunečné ráno s vůní moře, skvělou snídaní, rychlým vyřízením všech náležitostí a samozřejmě seznámením s prvními spoludovolenkáři a vlastně i společníky po zbytek dovolené. Začalo to prostě, jako skvělá dovolená. Tak hurá na pláž.

Měli jsme štěstí a našli i dvě volná lehátka. Tak a co teď, na čtení to není a první osvěžení v moři následuje prakticky potom, co zabereme místo. Jsou to fajn chvíle na chytání lelků a bronzu.

Bylo chvíli po poledni, když jsem si při jedné z obhlídek pláže všiml na jejím druhém konci hloučku lidí. „No co,“ řekl jsem si, „moře něco vyplavilo.“ Pak jsem ale zachytil i ten nám tak známý, poměrně pravidelně

se opakující rytmický pohyb a opravdu to nebyl užívající si pár na pláži plné lidí za poledního slunce. Tak jo, ani tady není klid, to už jsem ovšem nebyl sám, kdo to zaregistroval, a ozvalo se jen velmi direktivní: „Ani na to nemysli, máš dovolenou, tak lež, už stejně resuscitujou!“ A to je to jediné, co v tu chvíli víte. Není čas přemýšlet, tak to jediné, co ze mě vypadlo, bylo: „Dělej, musíme jim aspoň pomoc!“ Následoval bosý běh přes oblázkovou pláž, prodrání se davem a zaklnutí. Nebožák nebyl našťástí dítě. Personál hotelu byl v tu chvíli dobře vybavený, měli AED i ambuvak s maskou a přiznávám, že uměli tyto pomůcky i docela dobře použít, jen jim někdo zapomněl říct, že když má někdo plnou pusku mořské vody a zvratků, tak to není nejlepší medium pro přenos kyslíku. No nic, během pár vteřin jsme přebytečný obsah dýchacích cest i přes počáteční jazykovou bariéru vyklepali, skoukli i záda, že opravdu nemá skvrny, a laicky i s AED a dýcháním pokračovali. Zpětně oceňuji nasazení a důvěru těch svědků, nevěděli, kdo jsem a co normálně dělám, ale nechali se v klidu a mé chabé angličtině navzdory vést. Když na to zpětně vzpomínám, byla to i hezká souhra.

Takto jsme dále pokračovali. Ozývaly se i hlasy, že to nemá cenu a ať to skončíme, když už asi pošetě AED něco hlásilo v řečtině bez následného zvuku nabíjecího se defibrilátoru. Jste lékař záchranky, jste ale stále v cizí zemi, a prostě musíte pokračovat a počkat, dokud nepřijede někdo, kdo to může udělat oficiálně. Po dvaceti minutách našeho snažení přijeli „profesionálové,“ a zde na těch uvozovkách trvám, ne kvůli jejich přístrojovému vybavení, ale hlavně kvůli jejich přístupu a dovednostem. Přehlédnou laryngeální masku podanou v ochranné plastové krytce, to se ve stresu může stát každému. Jejich komprese hrudníku s nekonečnými pauzami spíše připomínala tantrickou masáž z hodně „béčkového“ filmu než výkon profesionála. Po chvílce obskurního divadla přišel místní lékař, který to celé našťástí ukončil. Myslím, že mnoho přítomných si všimlo mého naprosto neprofesionálního výrazu. Už jsem totiž nebyl bohužel jen anonymní dovolenkový turista.

Rhodos opravdu stojí za to. Můžete se na jeho jižním cípu vykoupat ve dvou mořích zároveň. Můžete se svézt na oslíku cestou na akropoli v Lindu, projít se po antickém stadionu a přístavem v Rhodu nebo navštívit některou vesničku ve vnitrozemí ostrova, jen se Vám tam nesmí nic stát.

MUDr. Jaroslav Halamka

Preventivně výchovná činnost

Milé kolegyně a kolegové, dovolte mi vám všem, kteří jste se letos podíleli na realizaci preventivně výchovné činnosti, upřímně poděkovat. Letošní rok si budeme díky pandemii koronaviru všichni pamatovat a budeme o něm vyprávět dětem

či vnoučatům, tak jak dnes posloucháme o uhelných prázdninách nebo chřipkové epidemii v 90. letech.

Přes veškerá omezení a nouzové stavy se nám letos podařilo uskutečnit téměř 30 preventivně výchovných akcí. Na jaře vzbudily velký ohlas soutěže základních škol v první pomoci, které se konaly v Děčíně a Chomutově.

Letní prázdniny, uvolnění restrikcí a vládních nařízení jsme využili opravdu naplno. Kampaň Na kole jen s přílbou, turné s aplikací záchranka, den s kamiony a mnoho projektových dnů nejen pro děti na letních táborech zaměřených na ukázkou naší záchranářské práce s první pomocí se podařilo uskutečnit jen díky vám. Děti i veřejnost si s námi – s vámi letošní prázdniny opravdu užily.

Září bylo posledním preventivně výchovným měsícem v tomto kalendářním roce. Přesto jste se opět rozjeli do škol, školek nebo obchodních center. Díky vašemu pracovnímu nasazení se podařilo v rámci projektu Hasiči pro školy zrealizovat důležité natáčení edukačního filmu o správném postupu u dopravní nehody.

Věřím, že příští rok budeme nadále v preventivně výchovné činnosti pokračovat.

Prokop Voleník

Krizová připravenost ZZS Ústeckého kraje

Podle vývoje a celkové situace kolem pandemie COVID-19 se budou odvíjet i činnosti a realizace akcí v roce 2021.

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

rádi bychom vás i v tomto čísle krátce informovali o činnosti krizového řízení a realitě kolem pořízování materiálu OOP pro vaši a naši ochranu, a to nejen proti COVID-19. Současně pak také i o plánovaných akcích a činnostech v roce 2021.

Od poslední tzv. první vlny pandemie SARS COV-2 na jaře jsme byli ze strany státní správy zavázáni OOP (MVČR, MZČR, KÚÚK) a zdálo se nám, že jsme dostatečně zásobeni. Přesto jsme se rozhodli, že se pro tyto účely vyčlení finanční prostředky a bude se nakupovat i mimo tyto dodávky tak, abychom toho měli opravdu dost. Některé zaměstnance může napadnout a říct si, proč tak složitě, když je toho plný internet. Tak jak se může někomu zdát, že je snadné a přeci dostupné v rámci vyhlášeného nouzového stavu nakupovat a pořizovat co ho napadne a v jakémkoliv množství, tak to opravdu není. Jsme příspěvkovou organizací, která se musí řídit danými pravidly a zákony, které ať se nám líbí nebo ne, mohou působit mnohdy nelogicky. Proto je naší snahou vás o tomto informovat, aby si každý uvědomil, že to není vždy jednoduché, jak se může na první pohled zdát. V průběhu celé doby od března do současnosti jsme se potýkali a dále potýkáme s různými problémy v rámci zajišťování potřebných OOP. Mnohdy si připadáme jako na kolotoči, ale nakonec se nám tyto problémy daří řešit.

Nemalou měrou se na řešení těchto problémů podílíte i vy sami, svým přístupem, odpovědností a profesionalitou v používání a ochraně OOP, neboť je jistě používáte dle algoritmů, v požadovaném počtu, dle skutečné potřeby pro žádanou ochranu. Za to vám patří upřímné díky.

Na druhou stranu vás chci informovat, že stav a ceny kolem pořízování OOP k zajištění vaší naší ochrany jsou v současnosti na úplně jiných hodnotách, než tomu bylo před samotnou pandemií nebo v první polovině roku. Raketově se vyšvihly mnohdy do astronomických částek

(např.: cena empíru v době před COVIDem byla cca 16,5- Kč/ks bez DPH, dnes se pohybujeme v částkách cca 40–65,- Kč/ks bez DPH.) Další problém, který s tím souvisí je, že pokud řádně a dle zákona o veřejných zakázkách všechny tyto komodity soutěžíme, bez ohledu na to, jestli je či není vyhlášený nouzový stav, dostáváme se do byrokratického kolečka, které k dosažení cíle a vysoutěžené dodávky na potřebné OOP trvá řádově i 2-3 měsíce. Pokud se nám toto podaří a uzavřeme s dodavatelem smlouvu na dodávku, může se stát, nakonec se i opakovaně stalo, že vše padne, protože dodavatel není schopen dostát svých závazků vyplývajících z uzavřené smlouvy. V tom případě začínáme nanovo!

To je pro dokreslení a udělení si obrázku, jak nelehké a složité může být pořízování OOP, nebo jakéhokoliv jiného materiálu.

Pořízování a zajišťování OOP nebo jiného materiálu činnosti krizového řízení samozřejmě nekončí. Další informace, o které bych se chtěl s vámi podělit, je plánování vzdělávacích a výcvikových akcí a činností spojených s opětovným prohlubováním vašich dovedností při řešení mimořádných událostí a krizových situací. Na tomto plně spolupracujeme s naším Vzdělávacím a výcvikovým centrem ZZS ÚK, současně se zapojením ostatních složek IZS. Bohužel, letošní rok nám v těchto činnostech nebyl příliš nakloněn a více než dvě třetiny plánovaných akcí muselo být zrušeno či přeloženo na rok 2021.

Podle vývoje a celkové situace kolem pandemie COVID-19 se budou odvíjet i činnosti a realizace akcí v roce 2021. Přesto jsme se v rámci našeho vedení a komunikace s ostatními složkami IZS rozhodli pro standardní plánování akcí na příští rok. Budeme věřit, že příští rok nastartujeme vzdělávání v potřebné kvantitě i kvalitě (školení v HPZ/O metodou START, přednášky na téma krizové komunikace, společná cvičení složek IZS se zaměřením na nebezpečné látky a další). Současně plánujeme i možnost opět se vrátit k našemu mezinárodnímu metodickému cvičení složek IZS „RALYE OSTROV 2021“.

Doufáme, že rok 2021 pro nás bude příznivější a všechny plánované akce nám umožní realizovat. Držme si tedy palce. Za krizové řízení mi dovoluje vám poděkovat za dosavadní spolupráci a popřát vše nejlepší do nového roku.

Mgr. Jan Trpišovský

Ústecký půlmaraton aneb nenechali jste nás v tom samotné!

Jedna z největších běžeckých akcí na území České republiky se uskutečnila v sobotu 20. září a zaznamenala změnu při zdravotnickém zajištění, které měla na starost ZZS Ústeckého kraje. Čerpání řádných dovolených

a personální zajištění provozu výjezdové základny Ústí nad Labem včetně zdravotnického operačního střediska způsobilo pro vyřešení ústeckého půlmaratonu nejednu vrásku na čele.

Oslovili jsme vedoucí záchranáře ze sousedních základen, zda nemohou pomoci a uvolnit na půlmaraton své záchranáře. A jak se jim společně jezdilo? „Po letech, které jsem odsloužil také v Ústí, to bylo opět milé setkání se všemi, které znám i neznám, a s Karlem to byla fajn práce,“ popisuje své pocity Roland Rükschlos.

Ve stanu a ani ve výjezdu nebylo vůbec znát, že jsme každý z jiné základny. Postupy a zajištění pacientů umíme všichni a pod taktovkou lékaře Honzy Bilíka vše fungovalo.

„S Karlo je to už náš čtvrtý společný půlmaraton a musím říct, že opět profesionálně zvládla jeho přípravu i celou koordinaci“, dodává lékař Honza Bilík.

Heleno, Romano, Michale, Rolande, Martino, Jitko, Ivo, Karlo, Jano, Honzové, Jirko a Karle, vám všem za letošní půlmaraton patří velké díky!

Prokop Voleník

Kdo si hraje, nezlobí

Věříme, že se takto budeme setkávat i v příštím roce. Tak neváhej a přijď! Sportu a dobré náladě zdar!

V rámci záchranářského teambuildingu se uskutečnilo několik soutěžních klání, která do letošní sezony vnesla nový svěží vítr. Kdo jste o těchto akcích nevěděl nebo jste se z provozních důvodů nemohl zúčastnit, přinášíme vám krátký přehled. Věříme, že se takto budeme setkávat i v příštím roce. Tak neváhej a přijď! Sportu a dobré náladě zdar!

Plážový volejbal

Dne 12. června 2020 se za krásného slunečného dne uskutečnil na koupališti v Povrlech u Ústí nad Labem pohár ZZS ÚK v plážovém volejbale smíšených trojic. Turnaje se zúčastnilo 9 týmů. O vítězi rozhodlo až podvečerní superfinále, v němž zvítězil favorizovaný tým družstva „ISTAMA“ ve složení Standa Oplť, Iva Krpálková, Martina Kulhavá. Toto setkání má již jistou tradici, a tudíž počítáme s dalším ročníkem, který by se mohl konat v půli června příštího roku.

Míčový sedmiboj

Dne 29. srpna 2020 se uskutečnil na multifunkčním sportovišti na Střekově u Ústí nad Labem pilotní ročník turnaje v míčovém sedmiboji smíše-

ných dvojic. Celý den se zápolilo v několika disciplínách: líný tenis, nohejbal, fotbalové penalty, basketbal - „šestkové hody“, házená - „sedmičkové hody“, volejbal a stolní tenis. O stupních vítězů rozhodla až závěrečná bitva na tenisových stolech. Z tohoto klání vyšla nejspěšněji dvojice Radek Urban a Nikola Urbanová. Druhé místo obsadila dvojice MUDr. Petr Ibl a Hanka Ložanová a bronz bral Martin Kubát s Rózou Smržovou.

Trap

Dne 10. 10. 2020 se v Jablonci u Libčevsi uskutečnil první ročník střelecké soutěže „O pohár ZZS ÚK“. Soutěžilo se v olympijské disciplíně nazývané trap. Pro neznalce toho sportovního odvětví uvádím, že střelec vybavený dvouhlavňovou brokovou puškou strefuje svojí střelbou kotoučky, které vrhá speciální zařízení z pohledu střelce nalevo, napravo a přímo.

Po dvou základních kolech se do finále dostali 4 nejlepší střelci. O vítězi rozhodlo až prodloužení, kde prokázal nejpřesnější mušku Petr Valášek z Litvínova, druhé místo obsadil MUDr. Vojtěch Bradáč a bronz si domů vzal střelecký benjamínek a překvapení turnaje František Němec. Výrazný dík za konání této akce ovšem patří Jardovi Haškovi, který celou akci dokonale připravil a zajistil stylové občerstvení: domácí dršťková polévka, kančí guláš (se šípkovou i se zelím) a pečený kanec na rožni. Lovu zdar!

Mgr. Martin Kubát

Kniha, kterou si chceš přečíst

Každá kazuistika je doplněna komentářem, který obsah kazuistiky spojuje s doporučenými postupy jak národními, tak mezinárodními.

V listopadu obohatila nabídku odborné literatury monografie Komentované kazuistiky z přednemocniční neodkladné péče. Na vydání knihy se významně podílel náš zdravotnický záchranář a lektor Vzdělávacího a výcvikového centra ZZS ÚK, Patrik Christian Cmorej.

Publikace zahrnuje soubor reálných kazuistik ze tří oblastí urgentních stavů vzniklých mimo nemocnici – akutní onemocnění, úrazy a vnější vlivy. Zajímavým obohacením jsou kazuistiky ze zdravotnického operačního střediska zdravotnické záchranné služby, které ukazují odlišnost práce na dispečinku, a ze zásahů s hromadným postižením osob. Autoři kazuistik pracují v primární péči napříč celou Českou republikou, proto jsou prezentované kazuistiky nejenom průřezem raritními případy, se kterými se lze v přednemocniční péči setkat, ale i rutinními zásahy. Každá kazuistika je doplněna komentářem, který obsah kazuistiky spojuje s doporučenými postupy jak národními, tak mezinárodními. Publikace proto získává přesah do oblastí celoživotního vzdělávání.

Kniha je určena všem zdravotnickým pracovníkům primárního kontaktu, tedy zdravotnickým záchranářům, praktickým lékařům a všeobecným sestram.

Redakce

Nová vozidla Škoda Kodiaq

Posádka RV se dopravuje buď primárně na místo zásahu, nebo dojíždí za posádkami RZP.

V září jsme převzali v Rumburku dárek v podobě 2 nových záchranných vozidel. V minulé době se jednalo o výjezdové vozidlo RLP (RZP) VW Crafter s nezaměnitelným zvukem sirény Martins Horn, na kterou už jsme si pomalu zvykli, tentokrát se jednalo o dvě vozidla RV (Rendez-vous), které postupně nahradí vozidlo Škoda Yeti 4x4, které doprovází sanitky od začátku letošního roku.

„Posádka RV se dopravuje buď primárně na místo zásahu, nebo dojíždí za posádkami RZP. Systém je více flexibilní a umožňuje efektivnější poskytování přednemocniční neodkladné péče v oblasti, kde se dojezdová vzdálenost do cílového zdravotnického zařízení omezením provozu Lužické nemocnice citelně prodloužila. Systém Rendez-vous je v rámci ZZS Ústeckého kraje použit pouze ve Šluknovském výběžku, a to zejména s ohledem na situaci v Lužické nemocnici,“ upřesnil Mgr. Petr Bureš, MBA. Novými vozidly jsou opět škodovky, tentokrát ale větší typy Škoda Kodiaq 2,0 TDi 140 kW 4x4 s automatickou převodovkou a se zástavbou pro Rychlou lékařskou pomoc. Vozidla pro řidiče-záchránáře a lékaře byla pořízena z prostředků Nadace ČEZ, ve spolupráci a přispěním Ústeckého kraje.

Redakce

Záslužné medaile a Medaile hejtmána Ústeckého kraje znají své letošní majitele

Za vytrvalou a přínosnou práci odměnil letos v září hejtmán Ústeckého kraje Oldřich Bubeníček nominované z řad naší organizace v kategoriích Záslužné medaile a Medaile hejtmána Ústeckého kraje. Letošní předávání se z důvodu koronavirové pandemie uskutečnilo ve skromnějších podmínkách na půdě ředitelství naší organizace a také na výjezdové základně v Litoměřicích. Ocenění společně předali ředitel MUDr. Ilija Deyla a náměstek pro nelékařské profese Mgr. Petr Bureš, MBA.

Záslužnou medaili si převzali Pavel Kačír z Kadaně a Michal Kout z Litoměřic. Medailí hejtmána Ústeckého kraje byli oceněni MUDr. Barbora Ježková, MUDr. Jaroslav Halamka, PhDr. Otakar Fleischmann, PhD., a Mgr. Jan Trpišovský.

Jménem redakce všem oceněným blahopřejeme.

Redakce

Ocenění složek IZS – Dny NATO 2020

Poděkování příslušníkům bezpečnostních sborů a Integrovaného záchranného systému za jejich úsilí během jarní koronavirové krize proběhlo v neděli 20. září 2020 v rámci akce 20. Dny NATO v Ostravě & Dny Vzdušných sil Armády České republiky. Za naší organizaci převzali pamětní odznak MUDr. Jaroslav Halamka, Pavel Šebesta a Mgr. et Mgr. Jan Trpišovský.

Redakce

DISTANČNÍ VÝUKA PRO STUDENTY ZÁCHRANÁŘSTVÍ

Mimořádná opatření přijatá vládou ČR v souvislosti s bojem proti pandemii Covid-19 se promítla do vzdělávacího procesu Fakulty zdravotnických studií. Pro studenty ve studijním programu Zdravotnické záchranné služby se téměř ze dne na den změnila forma výuky z kombinované na distanční. Výuka se přesunula do online prostoru a kontakt mezi studenty a pedagogy je od poloviny října zajištěn webovým konferenčním serverem BigBlueButton. Od 27. listopadu byla obnovena kontaktní výuka cvičení studentů v kombinované formě studia. Výuka přednášek a seminářů dále zůstává v distanční podobě (informace je platná v době přípravy článku). Výše uvedené změny byly realizovány na základě Nařízení Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje.

V souladu s mimořádným opatřením Ministerstva zdravotnictví ČR - Č. j.: MZDR 15757/2020-35/MIN/KAN platí pro zaměstnance i studenty povinnost při pohybu v prostorách budov FZS UJEP používat ochranné prostředky dýchacích cest (ústa, nos), tj. respirátor, rouška, ústenka, šátek, šál, nebo jiné prostředky bránící šíření kapének. Dále jsou při vstupu do budovy umístěny desinfekční stojany k provedení desinfekce rukou a je doporučen 2 metrový odstup od další osoby.

PhDr. Mgr. et Mgr. Patrik Christian Cmorej, Ph.D., MHA
vedoucí Katedry záchranné služby a radiologie
FZS UJEP v Ústí nad Labem

E-learning v ZZS ÚK

V naší organizaci jsme začali s budováním struktury e-learningu prostřednictvím platformy Moodle již v roce 2018 ...

E-learning je velmi populární způsob digitálního vyučování, které probíhá prostřednictvím moderních počítačových technologií a za použití celosvětové internetové sítě. Jeho formy, ale i historie, jsou velmi rozmanité. Přelomem ve vývoji bylo rozšíření rozhlasového a později televizního vysílání. Ukázalo se, že distanční vzdělávání realizované tímto způsobem je velmi praktické. Dalším přelomem byla léta šedesátá, kdy se otevřela éra multimediálního vzdělávání a rozšířila se dostupnost internetové sítě. Slovní spojení e-learning (anglicky Electronic Learning) znamená v doslovném překladu e-učení. Ekvivalent e-učení má v těchto časech celosvětový rozmach a je využíván ve všech odvětvích a zdravotnictví nevyjímaje. V naší organizaci jsme začali s budováním struktury e-learningu prostřednictvím platformy Moodle již v roce 2018, jako jednu z aktivit projektu Přehranicní spolupráce a vzdělávání v oblasti zdravotnických služeb. Uvědomujeme si, že tato forma prohlubování znalostí v rámci povinného celoživotního vzdělávání, není zdaleka tak efektivní, jako tomu je u osobního kontaktu. I přesto se snažíme, aby kurzy nabídky uceleně a přehledně zpracovanou problematiku. Kurzy představují kombinaci pedagogických metod, psaných textů a interaktivních či multimediálních prvků.

„COVID-19, nás donutil přestat se scházet, ale neomezil nás v možnosti vzdělávat se“!

Mezi hlavní výhody e-learningu patří:

- Dostupnost a časová úspora pro zaměstnance (možnost absolvovat školení přímo na svém pracovišti bez nutnosti za školením cestovat)
- Snadná organizace a flexibilita vzdělávání (zaměstnanec není nucen školení absolvovat v konkrétním termínu a může si jej rozložit dle potřeby do více dnů)
- Objektivita hodnocení (e-learningové moduly a testy s ním spojené jsou vyhodnocovány systémem čímž je zabráněno vnesení subjektivních prvků do vyhodnocování)
- Úspora prostředků zaměstnavatele v oblasti vzdělávání zaměstnanců (doprava, lektoři apod.)
- Školení zaměstnanců v oblastech, které jsou zákonem vyžadovány (BOZP, PO, školení řidičů apod.)
- Adaptační proces (veškeré potřebné informace pro nováčky přehledně a na jednom místě)

Jsme na začátku dlouhé cesty a teprve se učíme využívat možnosti, které nám e-learning může nabídnout. Společnou premisou nás všech je vytvořit funkční a přehledný nástroj, který bude přispívat k efektivnosti našeho interního vzdělávání. Děkujeme, že se ochotně vzděláváte a tím zvyšujete úroveň poskytované přednemocniční neodkladné péče v Ústeckém kraji.

Bc. Lukáš Vais

Graf hodnocení e-learningu

